

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Csillogóra letisztítják a budapesti szobrok patináját*

Forrás:

Az Ujság

Bp
(Hely)

1925. 8. 28.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

43

Hely

Idő

1925

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A drótkefe újabb támadása szobraink ellen.

Csillogóra letisztítják a budapesti szobrok patináját.

Tinódi Lantos Sebestyén és „Az árvizi hajós” már ragyog. Meg kell aNadályozni a művészet elleni merénylet folytatását.

— Saját tudósítónktól. —

A Nemzeti Színház előtt a borult idő szürke homályából csillogva villan ki Tinódi Lantos Sebestyén jobb karja, mely a koboz huriát pengeti. Nekiesett a drótkefe, a spiritusz és a smirgoli, hogy letakarítsa róla a szobor patináját. Tudvalevően ez a szobor Budapest egyik legszebb patinájú szobra, ha nem is a legjobb szobrászati alkotás. Tréfásan Bob hercegnek is hívják a lantos költő e szobrát, amely a maga szerényebb méreteiben is hűséggel pengeti talapzatán a régi dicsőség énekét.

Tinódi Lantos Sebestyén ezt a legutóbbi napokig zavartalanul cselekedhette. Am a

napokban egyszerre csak körülállványozták és szegény Tinódit elkezdték dörzsölni, kefélni, pucolni, smirglizni, mosni, csiszolni, vakarni, reszelni, hogy fényes legyen, mint Salamon bal szeme. Munkások dolgoznak rajta a régi dicsőség éneke helvett a mai világ bar notáit simmvzik a fülébe:

*Tudod-e milyen kár.
Hogy elmúlt ez a nyár*

A nyár valóban elmúlt és ilyenkor kezdődik mindenütt a világon az őszi nagytakarítás. Igaz, hogy a nagytakarítás moz-

galmaitól eddig megkímélték mindenütt a szobrokat, mindenütt, mondjuk, ahol tudják, hogy a szobornak a patinája épp oly becses kelléke, mint az, hogy művészi vonalai legyenek. Nálunk ezt valahol, valaki nem akarja tudomásul venni és a patinát csak piszoknak tekinti. Ettől a finyas izlésű ismeretlen valakitől származik az a már nálunk nem ismeretlen gondolat, hogy a szobrokat meg kell szabadítani patinájuktól, hogy ragyogjanak, mint a rézkilincs.

Egyizben már, több évvel ezelőtt történt, hogy hasonló módon estek neki szobrainknak és azokat világ bámulatára kipucolták patinájukból. Akkoriban József nádor szobrával kezdték ezt a vandál műveletet. Ugy letakarították róla évtizedek nemes patináját, hogy az ember szeme szikrázott, ha ránézett. Aki arra ment és látta a nemes nádor sárgarézszínű szobrát, elszégyelte magát, hogy ilyen gondolata lehetett valakinek. Abba is kellett hagyni a felzúdulásra a szobor-smirglizést, amit Budapest több szoboralkotásán kezdtek meg.

Azt hihette az ember, hogy ezzel megszűnik az a szándék, amely Budapest szobrait olyannak akarja látni, amilyen a szidollal kipucolt gyertyatartó. De nem. A szándék nem szűnt meg, csak aludott. És most niből kezdik a szobrok smirglizését. Valaki nem akar belenyugodni abba, hogy a szobrokon patina legyen. Hogy ki ez a valaki, nem tudjuk. Nem is keressük. Mert ha tudnók, ide kellene írni a nevét a kulturvilág mulatságára. Csak azt tudjuk, hogy a szobrok ugynevezett karbantartási ügye a főváros szociálpolitikai ügyosztályára tartozik, ahol külön szakértő viseli gondját a szobroknak.

Nem akarjuk elhinni, hogy ez a szobor-smirglizés, amely ismét epidemikusan jelentkezik a főváros szobrai körül, valóban egy szoborszakértő gondolatából származik. Akinek az Isten szakértői hivatalát ad, annak bizonyosan ad hozzá szakértelmet is. Már pedig olyan szekerételemről nem hallottunk eddig, amely a szobrok patináját piszoknak tekinti és azt drótkefével eltávolítandónak tartja.

Konstatáljuk, hogy ez mégis megtörténik. A drótkefe újabb támadást intéz a szobrok ellen és ezzel Budapest műértékeivel szembe. Nemcsak Tinódi Lantos Sebestyén szobrát kezdték meg fényesre csiszolni, hanem a Ferenciek-terén őrzött gyönyörű szép reliefet is, amely Az árvizi hajós-t ábrázolja, a mentés önfeláldozó munkájában. De ki fogja megmenteni ezt az értékes műalkotást a drótkefétől? És ki fogja megmenteni Deák Ferenc szobrát, amelyet már szintén körülállványoztak bizonyára azért, hogy oda is könnyebben jusson fel a drótkefe boldogtalan offenvája.

Idejében szólunk, nehogy úgy kerüljenek ki szobraink ebből a pucolási veszedelemből, mint ahogy kikerült például a Rókus-kórház előtti szép Fogadalmi szobor, a melyre kegyetlenül rámozdítottak valami műpatinát, ami olyan, mint a zöldfesték és amivel bizony jó időre elrontották ennek a szobornak nemes hatását. Igaz, hogy az idő majd ismét helyrehozza azt, amit a drótkefe vét szoboralkotásaink ellen. De az izlést és műértést, mi nem a messzi időktől várjuk, hanem attól a fórumtól, amely a műemlékek megőrzésére hivatott és várjuk a közmunkatanácstól, amelynek nemcsak az a feladata, hogy ahhoz értsen, melyik színpad tűzveszélyes, hanem ahhoz is kell értenie, hogy mi egy szobornak a szépsége. Ezeknek a hatósági szerveknek mulhatatlanul közbe kell lépniök, hogy a drótkefe letakarodjék szobrainkról és hogy szegényes életünk megmaradt értékeit megvédjék a szakértelem vandál munkájától és profanizálásától.